

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvønn bý kundi tú hugsað tær at vitja?

– Eg kundi hugsað mær at vitja Athen, har Platon, Aristoteles og aðrir virkaðu. Tað er ikki nógv eftir av tí gamla, men eg kundi hugsað mær at hava verið har.

Hvat gert tú, tá ið tú slappar av?

– Eg plagdi at ganga nógv, men tað fái eg ikki so væl longur, hóast eg fari onkran túr. Eg geri fimleik triggjar ferðir um vikuna í Tilhaldinum, og eg lesi altíð eina ella tvær bókur – tað er gott at slappa av við og fáa íblástur til arbeiðið at umseta.

EILIF TÝÐDIR TÝÐANDI VERK TIL FØROYSKT

– Skulu vit kalla okkum land, mugu vit eisini hava hesi verkini á føroyskum máli. Tað sigur pensiónisturin Eilif Samuelsen, sum týðir altjóða stórverk til føroyskt. Hann gevur heimspekingum sum Platon, Aristoteles og Augustin føroyskt mál, og síðani hann varð pensióneraður, hevur hann lært seg latín og umsett 13 bókur, sum hann eisini sjálvur hevur syrgt fyri at geva út

Eyðun Klakstein

Tá ið Eilif Samuelsen í 2002 sum 68 ára gamal lat seg pensiónera eftir eitt langt og virkið arbeiðslív í fólaskúlanum og í politikki, setti hann seg ikki at slappa av og stara út gjøgnum vindeygad.

Eitt tað fyrsta, hann gjørdi, var at læra seg latín, og síðani 2004 hevur Eilif Samuelsen týtt 13 stórverk í altjóða bókmentum til føroyskt og fingið tey útgivin. Hann hevur givið trúarlærarum og heimspekingum sum Platon, Aristoteles, Augustin og Løgstrup føroyskt mál. Nú um dagarnar kom verkið *Utopia* hjá Thomas More í føroyskari týðing, og í lýtuni týðir Eilif Samuelsen *Lógirnar* hjá Platon til føroyskt mál.

– Skulu vit kalla okkum land, mugu vit eisini hava hesi verkini á føroyskum máli, og í grundini undrar tað meg, at bøkurnar ikki langt síðani

eru týddar til føroyskt, sigur Eilif Samuelsen.

– Tað hevur givið mær nógv at týða hesar týðandi bókur til føroyskt, og eg skilji í grundini ikki, at eg havi fingið so nógv burturúr. Eg man hava sitið nakað nógvur løtur her uppi, sigur hann.

Vit hitta Eilif Samuelsen í arbeiðsrúmi hansara á loftinum í húsunum undir Varða í Havn. Veggirnir eru skýddir við øllum hugsandi bókum og mitt í rúminum – framman fyri vindeygad – er skriviborðið hjá Eilifi, har hann situr við telduna og gevur stóru tonkjarunum føroyskt mál.

– Eg siti nærmast hvørja løtu, eg sleppi, og mær dámar tað sera væl. Onkuntíð kann eg illneitast, tá ið eg verði órógvður ella skal okkurt, men tað er bara gott, at eg skal okkurt annað, tí eg kann ikki isolera meg frá samfelagnum og sita her allan dagin, sigur Eilif Samuelsen.

Hann tosar eldhugaður um stóru heimspekingarnar, sum eru blivnir kenningar hjá honum. Hann vísir á, hvussu linjan gongur frá Platon til Arisoteles og víðari til aðrar hugsandi menn, sum hava havt stóra ávirkan á vesturlenska mentan, trúarlív og samfelag.

Mátti læra seg latín

Alt byrjaði við einari bók hjá Augustin og einum dugnaligum kristnilæra á læraraskúla í Danmark.

Tá ið Eilif Samuelsen skal greiða frá, hví hann fór undir at týða bókur til føroyskt, leitar hann aftur til seinnu hálvu av 1950'unum, tá ið hann gekk á læraraskúla í Haslev. Har hevði hann ein góðan kristnilæra, sum gjøgnumgekk verk hjá gomlu kirkjufedrunum.

– Ein av bókunum, sum mær dámdi serliga væl, var *Confessiones* hjá Augustin. Tá ið eg so bleiv pen-